

Försakelse

Utdrag ur brev från Svami Sadananda Dasa
till Vamandas etc. 16–27 september 1957

Till svenska och © Kid Samuelsson 2010

Kära Vamandas, Hella, vänner,

”De unga människorna” etc. – Det tycks mig som om Ni gör ett fel – *att avstå* njutande och viljan att njuta är en bieffekt och följdföreteelse av den tjänande, kunskapsrika Guds-kärleken, det har jag så ofta påvisat i Bhagavatam, särskilt i Skandha XI. – Alltså: de unga människorna måste ges den *nya*, helt nya metafysiken, så att de får insikt i de olika världarnas väsen, hur människan är uppbyggd – till det inre och till det yttre – och vad som är Brahmas, Paramatma-Vishnus väsen, dvs. Bhagavan som indirekt befattar sig med världen och *Bhagavan* som inte har någonting att göra med världen, ”shuddha”¹ Bhagavan.

Intresset för Bhagavan och seva kommer att väckas i den utsträckning som människorna lyssnar till utsagorna om Bhagavan (*orden* själva är bärare av bhaktikraften, tjänandet och kunskapen) och enligt graden av bhakti *uppkommer* som en *följdföreteelse* ”vairagya” eller det sinnestillstånd där sinnesobjektens *färger* (raga; ranj, färga) bleknar, blir utan intresse. – Som ett *tempel* vårdas och underhålls för den Gudoms skull, som tjänas i templet, så *äter* bhaktan då för att vårda sin kropp – eftersom den Inre Ledaren, antaryami, vistas i hans atma, och meningen med hans liv är att tjäna; och bhaktan vill tjäna Honom med kropp, ande och ord.

Ni får under inga omständigheter föreslå *negativa* metoder – de är bhakti helt *främmande* och *är frånstötande*, leder bara till blotta förträngningar av libidon. Det ligger en stor fara däri – man måste *först* framställa som ett panorama vad som finns av vägar och mål: dharma, artha, kama, moksha, bhakti; från början till det högsta målet (Vraja), och *sedan* klart framställa hur och var man nu ska *börja*, för att inte låta personen kanske börja vid målet!! Det är meningslöst att ersätta den kristliga försakelsefromheten med en sådan riktad mot Bhagavan!!

Bhakti är sällsynt, det har Ni läst i Gitan etc. – de flesta måste först lära rent intellektuellt, akademiskt, att det finns en helt annan uppfattning och kunskap om världen, Gud och atman än de trodde.

[17.9] När alltså de unga människorna lyssnar i en något *tjänande* hållning och inte utmanande, och Ni då berättar för dem om Gud etc., kommer intresset för Gud etc. att väckas inom dem och bhakti gripa deras hjärta, och i den utsträckning som de lyssnar och kommer ihåg vad som sagts etc., kommer steg för steg bhakti, förståelse och kunskap om vem Gud är etc., och ointresse för allt annat utom Gud, utom tjänande etc.; ett ointresse för sinnena etc. att

¹ Den ”rene” Bhagavan, Bhagavan i sig.

infinna sig automatiskt. – Men denna ”viryasamvidah katha”² måste återges klart och oförfalskat, och det hänger på Er själva, på Er båda.

[27.9] Nej, åhörarna, läsarna etc. har just inte begripit vad man kallar det ”intellektuella”, grunden (sambandha-jnana³) – de kan inte begripa att atman i grunden är skild från *jaget*, från allt som man vet sig vara – och att atman till sitt väsen tillhör Hans rike och i njutandet av världen befinner sig i kusligt, främmande land. När människan har begripit detta gäller för henne reglerna om att hålla sig borta från sinnesobjekten och det som underblåser, som väcker lusten. Först måste man i sitt inre vara ”samyak-vyavasitah”, vara rätt inriktad, rätt övertygad. [...]

Av hela mitt hjärta

Alltid Er Sada

² Kraftfull, klar och kunskapsrik utsaga.

³ Kunskapen om sambanden mellan de olika tattvas, principerna; mellan världen, atman och Gud.